

วิจัยในชั้นเรียน 2568

ปีการศึกษา

โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ที่

วันที่ 5 มีนาคม 2568

เรื่อง สรุปรายงานการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลาดยาววิทยาคม

สิ่งที่แนบมาด้วย รายงานการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ประจำปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ชุด

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา และโรงเรียนลาดยาววิทยาคม จ.นครสวรรค์ ได้ส่งเสริมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา กิจกรรมความเป็นเลิศทางดำเนินงานวิจัยและนวัตกรรม ทั้งนี้ การวิจัยในชั้นเรียนดังกล่าวได้สรุปผลตามวัตถุประสงค์เรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานดังรายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาวริษา ทรัพย์สำราญ)

ตำแหน่ง หัวหน้างานวิจัยและนวัตกรรม

ความเห็นของรองผู้อำนวยการโรงเรียน

.....
.....
.....
.....

ความเห็นของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน

.....
.....
.....
.....

(นางชลดา สมัครเกษตรการ)
รองผู้อำนวยการกลุ่มบริหารวิชาการ

(นางชรินทร์น์ สีทา)
ผู้อำนวยการโรงเรียนลาดยาววิทยาคม

“เรียนดี มีคุณธรรม”

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ที่	ชื่อ - นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางสวณันธกาญ สุวรรณวิสิทธิ์	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านเกม (Game-Based Learning) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
2	นางสาวอุไรวรรณ ศรีกัลยา	รายงานการวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้คำถามเป็นฐาน ที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
3	นางณิชาภา จันทร	เรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการอ่าน SQ3R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
4	นางจิรนนท์ สุขป้อม	แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
5	นางสาวสุภารัตน์ ทองไธ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้เกมหมากกระดาน ขานคำ ชุต คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
6	นางสาวอริสรา แพร์หลวง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยคสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2568	
7	นางสาวปรียาดา ชัยสิทธิภักย์	พัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น (5 STEP) ร่วมกับแบบฝึก	
8	นางวนัชพร กางไธสง	การพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้นร่วมกับแบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ที่	ชื่อ – นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นายภูวดล สายสุวรรณ	ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับเลขคณิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568	
2	นางสาวกรชวล รุ่งรัตน์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบActive Learningร่วมกับเกมส์ออนไลน์กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2	
3	นางสาวมัทรี โททอง	รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้ การเรียนแบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค 23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
4	นางสาวสิริพร พันธุ์	การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L	
5	นางสาวอาภาภรณ์ พูลกลิวิทย์	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับบทเรียนประกอบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง กราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
6	นางสาวบัณฑิตา โพธิ์เสือ	พัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น (5 STEP) ร่วมกับแบบฝึก	
7	นางสาวศิมาภรณ์ อุบัติ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ SSCS	
8	นางสาวอรสา เจนถิ่นป่า	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะ Canva AI ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
9	นายอุกฤษฏ์ ฐาการบุตร	ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
10	นายณฐกร โหมขุนทด	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
11	นางสาววาสนี สุวรรณคาม	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็นโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
12	นางสาวศศิธร กล่าวสุนทร	ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568

แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ที่	ชื่อ – นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางสาวอันชลี คราวจันทร์ทีก	การฝึกทักษะกระบวนการคิดทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “บรรยากาศ1” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
2	นายโยธิน ศาสตร์ศรี	การพัฒนาชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรงกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
3	นางชนม์พิศา ศาสตร์ศรี	เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความชื้นของอากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะความรู้ 5 ขั้น (5 E) ร่วมกับสื่อประสม	
4	นายกิตติชัย เชี่ยวชาญ	ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์ภาพสิ่งมีชีวิตจากกล้องจุลทรรศน์ร่วมกับ Google Lens ที่มีต่อความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	
5	นายพชรวัฒน์ ชมภูษ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง วิวัฒนาการ โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก(Active learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
6	นางสาวรักษวรา คชสิทธิ์	การสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง สารประกอบไฮโดรคาร์บอน สำหรับชั้นเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	
7	นางสาวเบญจวรรณ ธาดานบดี	การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา	
8	นางสาวหทัยรัตน์ วิสิทธิ์เขตรกรรม	การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง ไทเทรตกรด-เบส นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
9	นางสาวอรภาณุจน์ โชคสวัสดิวงศ์	ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การต่อตัวต้านทาน ที่มีต่อทักษะกระบวนการคิดและความพึงพอใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
10	นายศุภณัฐ วงศ์กระจ่าง	ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) โดยใช้สถานการณ์อุบัติเหตุรถยนต์ที่มีต่อความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1	
11	นางสาวทนิษฐา ชื่นจิตร	ผลการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้(5E) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง พลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
12	นายสุรศักดิ์ นามบุญ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ฟิสิกส์ 6 (ว33206) เรื่อง สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธี เดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ	

13	นางสาวนุจนาฏ เชาวไว	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล กับการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
14	นายอนิรุทธิ์ พูนวิวัฒน์	รายงานการวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ออกแบบและเทคโนโลยี โดยใช้บทเรียนออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
15	นางสาวเกสรี แจ่มสกุล	เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based Learning) ร่วมกับสื่อดิจิทัล	
16	นางสาววริษา ทรัพย์สำราญ	การพัฒนาเกมจับคู่เรื่องเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นด้วยโปรแกรม Canva เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
17	นายภูมิศักดิ์ คงจันทร์	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเกมอินเทอร์แอคทีฟจาก Canva AI เรื่อง Tag HTML ھرรหษ	
18	นางสาวนริศรา ตรีสังข์	การใช้กิจกรรม Interactive Coding เพื่อเพิ่มความเข้าใจพื้นฐานการเขียนโปรแกรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
19	นางสาววิภาวี พูลการขาย	การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
20	นายเจษฎากร บุญคุ้มครอง	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ที่	ชื่อ – นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางวาริ รอดมา	เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านแบบActive Learning เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์	
2	นางสาวเบญจมาศ เล็กรัตน์	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	
3	นายสมเกียรติ สำเภารอด	การใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
4	นายวีรชาติ สายวงศ์	การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้เกมตามทฤษฎีพุทปัญญา	
5	นางสาวกนกวรรณภรณ์ วงศ์สุทธี	การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการสอนแบบ Active Learning ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ	
6	นางสาวธนิดา ทิพย์เสน	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	
7	นางสาวจรีพร ปานทรัพย์	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping	
8	นางสาวหทัยรัตน์ โพธิ์ม่วง	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้เทคนิคการอ่านแบบ skimming and scanning	
9	นางสาวชिरาคนา เปรมจิตต์	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแบบโฟนิกส์ และแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
10	นางสาวประภาพร แสงงาม	การพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสมโดยใช้เทคนิคการจัดจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยงร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
11	นางสาวอารียา เนียมคำ	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเพื่อการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการจำลองสถานการณ์ (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์	
12	นายใบทอง แพรขาว	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR – TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568

แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ที่	ชื่อ - นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางสุนทรา วิมลพันธ์	การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การสอนเศรษฐศาสตร์ เรื่องกลไกราคา โดยใช้สื่อการเรียนการสอน แบบสื่อประสมรายวิชาสังคมศึกษาพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10	
2	นางเกศริน เพ็ชชะ	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2568	
3	นางสาวกนกพร คำลือไชย	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สากลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ ด้วย วิธีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์	
4	นายพัทธดนย์ ชูเพ็ง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาสังคมศึกษา สาระ ภูมิศาสตร์ เรื่อง เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ โดยวิธีการเรียนรู้แบบ สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาว วิทยาคม	
5	นางสาวเมรินทร์ ปกเกษ	เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้	
6	นางสาววรรณภา สิทธิไกร	การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติในทวีป เอเชีย ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนียโดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
7	นางสาวสุนิศา สีลาโส	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมโดยใช้แบบฝึก ทักษะการเรียนรู้	
8	นางสาวทศวรรณ มีอ่อน	เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหา เป็นฐาน (Problem-based Learning) ใช้สื่อประกอบการสอน เรื่อง สถาบันทางสังคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
10	นายจักรพันธุ์ เต็มภู	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนา เศรษฐกิจของไทย โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาว วิทยาคม	
11	นายสุรัชย์ ชุ่มน้ำค้าง	การพัฒนาความสามารถในการสำรวจและจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่องอย่าง ง่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้ รูปแบบการเรียนรู้แบบโครงการภูมิศาสตร์เชิงปฏิบัติ (Hands-on Geographic Project)	
12	นายสมพงษ์ ประเสริฐ	การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกรรมการเรียนให้มีวินัยและความรับผิดชอบของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2	
13	นางสาวจารุวรรณ อุปการจันทร์โรจน์	ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน วิชาประวัติศาสตร์ ที่ส่งผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ที่	ชื่อ - นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางสาวณัฐภัสร์ ศรีตะลหุทัย	การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีกลั่มมือ รายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568	
2	นายนิลรัตน์ พึ่งพา	การพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติการขับร้อง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	
3	นายอภิรักษ์ กัลพันธุ์	การพัฒนานาทักษะในการอ่านโน้ตสากล	
4	นางสาวภารดี เกิดวาระ	สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑	
5	นางสาวนวนลนา นาคพุ่ม	การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โดยการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา	
6	นายกิตติพงษ์ คงโต	การแก้ปัญหาการไม่มีความรับผิดชอบต่อการส่งงานในรายวิชา ศิลปะ พื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8	
7	นางสาวณัฐวดี สายสุวรรณ	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติรำวงมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568	
8	นายภาคย์ ทองขาว	การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
9	นางสาวดุริยา พุमानนท์	การศึกษาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ23102 เรื่อง การอ่านโน้ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568

แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ที่	ชื่อ – นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นายชินพัฒน์ แก้วลายคำ	การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	
2	นายปราโมทย์ พูลเกิด	ผลของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
3	นายทัศนัย ฉันทอภิชัย	การพัฒนาการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
4	นายนิมิตร แก้วสาสุข	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เรื่องหมากรูกไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
5	นางสาวเอื้องพร นิระคม	การพัฒนาความรู้พื้นฐานเรื่องโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาสุขศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก	
6	นายทศพล มั่นมานะเสรี	การพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม	
7	นางสาวพัชรี ไล่อ่วม	การต่อยอดทักษะเดิมกับทักษะใหม่เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทำไหว้ครุมวยไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/6 รายวิชา กิจกรรมเข้าจังหวะ รหัสวิชา พ 33205ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

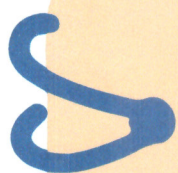
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ที่	ชื่อ – นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางบุษยาภรณ์ สิ้นน้ำคำ	การศึกษาความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการประกอบอาหารรายวิชาอาหารและโภชนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 (แผนคหกรรม)	
2	นางสาวปิยะดา แสงมณี	การศึกษาปัญหานักเรียนไม่ส่งงานวิชาการงานอาชีพ รหัสวิชา ง 23102 จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาปัญหานักเรียนไม่ส่งงานวิชาการงานอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ปีการศึกษา 2568	
3	นางสาวอโนชา เกษกรณ์	การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10โดยการนำใบลอตเตอรี่เก่ามาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้	
4	นายภราดร บัวปอน	การพัฒนาทักษะการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องระบบไฟฟ้าแสงสว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	
5	นายวุฒิชัย สุวรรณรินทร์	เรื่อง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือนในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
6	นายบุตร สุดสังข์	หัวข้องานวิจัย การพัฒนาเอกสารประกอบการสอนออนไลน์งานเขียนแบบเบื้องต้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	
7	นายปรีชานันท์ ด่านตระกูลศิริภู	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการทำงานอาชีพ6 เรื่อง การขยายพันธุ์พืชของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประกอบการเรียน	
8	นางชุดิภาญจน์ เกษมวัฒนา	การพัฒนาทักษะการบัดกรี โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นทักษะการปฏิบัติในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์ D.I.Y. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6	
9	นายสมโภชน์ แก้วเทียน	การพัฒนาทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้การปฏิบัติจริงของนักเรียนรายวิชาการงานอาชีพ4 เรื่องการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ (ง 22102) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2568	
10	นางสาวศิริวรรณ วชรพันธ์	การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการขนมไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
11	นางอุทัยวรรณ ภูประดิษฐ์	การพัฒนาทักษะการตีไข่และน้ำตาลด้วยเครื่องมือถือเพื่อทำเค้กชิฟฟ่อน ของนักเรียนชั้น ม.4/6 รายวิชาขนมอบ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน	
12	นางสาวระวีพรชนิษฐ์ สนิทพ่วง	การแก้ปัญหาการขาดทักษะทางการเรียน รายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7	

วิจัยในชั้นเรียน ปีการศึกษา 2568
แยกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ที่	ชื่อ - นามสกุล	เรื่อง	หมายเหตุ
1	นางสาวอรุณีย์ พิทักษ์	การศึกษาความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	
2	นายพีรพงศ์ ฤทธิ์พนา	การสำรวจเจตคติที่มีต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568	
3	นางสาวชาลิสา ขาวสะอาด	การสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568	
4	นางสาววิไลพร วงษ์มี	เรื่องการส่งเสริมความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4	

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีเรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านเกม (Game-Based Learning) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นันธกาญจน์ สุวรรณวิสิทธิ์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านเกม เรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ผ่านเกม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 8 ห้องเรียน รวม 318 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/5 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เกมประกอบการสอน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านเกม เรื่อง มงคลสูตรคำฉันท์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและมีความสุขสนุกสนานในชั้นเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนสามารถจดจำหลักมงคล 38 ประการและแปลความหมายคำประพันธ์ได้แม่นยำขึ้น
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผ่านเกมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.45) เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนช่วยลดความตึงเครียดและกระตุ้นการมีส่วนร่วมในห้องเรียนได้เป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์
คุณค่าจากวรรณคดี เรื่อง อิศรญาณภาษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑๐
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวอุไรวรรณ ศรีกล้า

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มุ่งพัฒนาสมรรถนะการอ่านโดยใช้คำถามเป็นฐาน ที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่โรงเรียนลาดยาววิทยาคมอำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสอนโดยใช้คำถามเป็นฐาน ที่มีต่อการวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการอ่านใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภาษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้คำถามเป็นฐานระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๑๐ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘โรงเรียน ลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ จำนวน ๔๐ คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ หน่วยการเรียนรู้ ฐานพัฒนาสมรรถนะการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ใช้เวลา ๑๐ คาบเรียน เครื่องมือที่ใช้มี ๓ ชนิด ประกอบด้วย (๑) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านคิดวิเคราะห์ เพื่อพัฒนาการ อ่านคิดวิเคราะห์จำนวน ๒ แผน แผนละ ๒ คาบ (๒) แบบวัด ความสามารถทางการเรียนเรื่อง การอ่านคิดวิเคราะห์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๒๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่า t-test (dependent sample) จำนวน ๑๐ ข้อเรื่อง ฐานสมรรถนะการอ่านด้วยเทคนิคการใช้คำถาม มีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าดัชนีประสิทธิผล และสูตรสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ t-test Dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้คำถามเป็นฐานที่มีต่อการอ่านคิดวิเคราะห์คุณค่าจากวรรณคดีอิศรญาณภาษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๙ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๘๐/๘๐ ที่ตั้งไว้ โดยเฉลี่ย เท่ากับ ๘๐.๐๐/ ๘๘.๓๓ ซึ่งสูงกว่ามาตรฐาน และความสามารถ ในการอ่านคิดวิเคราะห์โดยใช้คำถามเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ มีระดับคะแนนสูงกว่าก่อน การได้รับการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ เครื่องมือใน

การวิจัยประกอบด้วย ๑) แบบฝึกทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ เรื่อง อิศราณภักษิต ๒) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ซึ่งเป็นแบบทดสอบ ปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๐ ข้อ โดยใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ชื่อวิจัย	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ เทคนิคการอ่าน SQ3Rของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้เขียน	นางณิชาภา จันทร
กลุ่มสาระการเรียนรู้	ภาษาไทย
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการอ่าน SQ3R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคการอ่าน SQ3R กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการอ่าน SQ3R และ 2) แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการอ่าน SQ3R สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 หลังจากได้รับการการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้เทคนิคการอ่าน SQ3R จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังจากได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยเทคนิคการอ่าน SQ3R จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 100

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย	จිරนนท์ สุขป้อม
ปีการศึกษา	2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญกับเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 35 คน ดำเนินการวิจัยตามแบบแผนการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อน-หลัง (One-group Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ จำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ และสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่ได้รับการจัดการสอนโดย การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้เกมหมากกระดานขานคำ
ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวสุภารัตน์ ทองไหล

ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำราชาศัพท์ โดยใช้เกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม และ 2) เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการใช้เกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ จำนวน 37 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้เกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ เวลาที่ใช้ในการทดลอง จำนวน 12 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเกมหมากกระดานขานคำ ชุด คำราชาศัพท์และคำสุภาพ ภาพรวมโดยภาพรวม และรายข้ออยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อเกมหมากกระดานขานคำ มีความกระตุ้นความสนใจในการเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้ออื่นๆ และข้อเวลาที่ใช้ในการเล่นมีเพียงพอและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าข้ออื่นๆ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้รายงาน	นางสาวอริสรา แพร่หลวง
สถานศึกษา	โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนา การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และเพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค จำนวน 13 แผน ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 13 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชนิดของประโยค ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง .40 - .65 ค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ .38 - .64 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 13 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index)

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องชนิดของประโยค กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 94.50/85.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าเท่ากับ 0.7063 หมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนรู้เรื่องชนิดของประโยค เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70

ชื่อเรื่อง พัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น (5 STEPs) ร่วมกับแบบฝึก

ผู้วิจัย นางสาวปรียาดา ชัยสิทธิภาคย์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

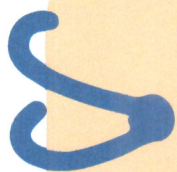
การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น (5 STEPs) สำหรับพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบและวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น (5 STEPs) ร่วมกับแบบฝึก ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 37คน โดยใช้การเลือก แบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ใช้ระยะเวลาในการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน เวลา 3 สัปดาห์ แผนการจัดการเรียนรู้ละ 1 ชั่วโมง รวม 7 ชั่วโมง โดยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ภายในระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2568 - เดือน มกราคม พ.ศ. 2569 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้น (5 STEPs) ร่วมกับแบบฝึก ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คะแนนความสามารถการแต่งคำประพันธ์ประเภท ฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ หลังเรียน พิจารณาด้านผลลัพธ์ มีค่าเฉลี่ย (x) เท่ากับ 113.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.02 มีค่าประสิทธิภาพ 94.23 สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย (x) เท่ากับ 33.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.59 ค่าประสิทธิภาพ 84.49

2. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า คะแนนความสามารถการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ หลังเรียนพิจารณาด้านผลลัพธ์ มีค่าเฉลี่ย (x) เท่ากับ 113.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.02 มีค่าประสิทธิภาพ 94.23 สูงกว่าก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย (x) เท่ากับ 33.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.59 ค่าประสิทธิภาพ 84.49 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ($E1 = 80.87$, $E2 = 80.10$)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีทักษะการอ่านสูงขึ้น คิดเป็นร้อยละ 83.55
2) ค่าคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านโดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้นร่วมกับแบบฝึก โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
คณิตศาสตร์

ชื่อเรื่อง ผลการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ลำดับเลขคณิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568

ผู้วิจัย นายภูวดล สายสุวรรณ

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค การเรียนรู้ร่วมกัน 2) เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 39 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ลำดับเลขคณิต แบบวัดเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า

จากการทดลองสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยทำการทดลองโดยทดสอบก่อนเรียน ทดลองสอนและทดสอบหลังเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกันมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับ เกมออนไลน์กับวิธีสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกรรชวัล รุ่งรัตน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิชาที่เลือกทำวิจัย คณิตศาสตร์พื้นฐาน รหัสวิชา ค22102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

- (1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80
- (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเกมออนไลน์กับการเรียนแบบปกติ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเกมออนไลน์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 71 คน ด้วย วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม

ผลการวิจัยพบว่า

กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเกมออนไลน์เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนาม โดยนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเกมออนไลน์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วย กิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning ร่วมกับเกมออนไลน์โดยรวมอยู่ใน ระดับพึงพอใจมาก

หัวข้อ รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้
การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้รายงาน มัทรี โททอง ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ในการรายงาน 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ได้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 นักเรียน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.97/83.92 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (TGT) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ รหัสวิชา ค23102 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องอสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L

ผู้วิจัย นางสาวสิริพร พันธุ์

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ควรหาวิธีการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร และส่งผลให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเหมาะสม สามารถนำความรู้ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็นไปพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อสร้างและใช้แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค K W D L ๒) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค K W D L ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๑ ห้องเรียน ๔๐ คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๑) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L ๒) แบบทดสอบวัดทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ โดยเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก จำนวน ๑๕ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้า ปราบกฏดังนี้

๑. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL เรื่อง
อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระหว่างกระบวนการและหลังกระบวนการมีค่าเท่ากับ ๙๒.๔๑ / ๗๕.๕๒

๒. นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียน สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

โดยสรุป การพัฒนาทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ทำให้ผู้เรียนเกิด
การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับบทเรียนประกอบการสอน
คณิตศาสตร์ เรื่อง กราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย นางสาวอภาภรณ์ พูลกลีวิทย์
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับ
บทเรียนประกอบการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง กราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ก่อนและหลังใช้ชุดการสอน กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้นี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2568 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง กราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น
แบบฝึกทักษะ เรื่อง กราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น และแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่องกราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น นำชุดแบบฝึกทักษะมาดำเนินการสอนนักเรียนตามระยะเวลาที่
กำหนดไว้ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องกราฟและ
ความสัมพันธ์เชิงเส้น

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการเปรียบเทียบความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
เรื่องกราฟและความสัมพันธ์เชิงเส้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เรื่องที่ศึกษา	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้ศึกษาค้นคว้า	นางสาวบัณฑิตา โพธิ์เสือ
ตำแหน่ง	ครู
โรงเรียน	โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ปีที่ศึกษา	พ.ศ.2568

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าการใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 – 1/2 ที่มีการบวก ลบ คูณ หารทศนิยมมาเกี่ยวข้องและนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1/1 – 1/2 ส่วนมากยังไม่เข้าใจในเรื่องการบวก ลบ คูณ หารทศนิยม จึงทำให้ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับเรื่องอื่นๆได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะเรื่องการบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะเรื่องการบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดคือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารทศนิยม กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หัวข้อรายงานการวิจัย : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ และความสามารถในการแก้ปัญหาทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ SSCS
ผู้วิจัย : นางสาวศิมาภรณ์ อุบัติ
ปีการศึกษา : 2568

บทคัดย่อ

การจัดทำรายงานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
เรื่อง รากที่สอง ก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้
รูปแบบ SSCS (2) เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ SSCS

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ปีการศึกษา 2568 จำนวน 35 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive selection) เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง รากที่สอง โดยใช้รูปแบบ SSCS จำนวน 7
แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง รากที่สอง ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ
แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้
ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าที่
(t-test) ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้
เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบ SSCS สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง รากที่สอง ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ SSCS สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .05

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบ SSCS, รากที่สอง, โจทย์ปัญหา

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องลำดับและอนุกรม โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
Active Learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะ Canva AI ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย นางสาวอรสา เจนถิ่นป่า

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องลำดับและอนุกรม ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะ Canva AI 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning 2) แบบฝึกทักษะ Canva AI 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะ Canva AI โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ที่มีต่อความสามารถในการเชื่อมโยงทาง
คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย นายอุกฤษฏ์ สุภาบุตร
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม 5) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 15 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 2) แบบทดสอบความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ มีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.604 – 0.72 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.25 – 0.625 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.891 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบค่าทีกรณีกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.92 และมีคะแนนความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ เฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 20.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33 เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ มีคะแนนความสามารถในการเชื่อมโยงทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ชื่อผู้วิจัย นายณัฐกร โหมขุนทด

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ รวมถึง ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะ แบบฝึกทักษะ เรื่องอัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ แบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 35.80 หลังจากที่นักเรียนได้ใช้แบบฝึกทักษะนักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียน ซึ่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.50 ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง อัตราส่วน สัดส่วน และร้อยละ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.80)

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน
ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์, ความน่าจะเป็น, กิจกรรมเป็นฐาน

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI ที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
คณิตศาสตร์ เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8
ผู้วิจัย นางสาวศศิธร กล่าวสุนทร
ปีที่ศึกษา 2568

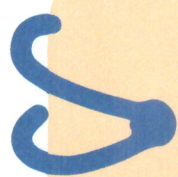
บทคัดย่อ

รายงานผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบ TAI ที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 วัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลังการจัดการเรียนรู้แบบ TAI เรื่อง พหุนาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนลาดยาว วิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบ TAI จำนวน 4 แผน (2) แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจำนวน 30 ข้อ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ สถิติที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังการจัดการเรียนรู้แบบ TAI สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง	การฝึกทักษะกระบวนการคิดทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “บรรยากาศ1” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวอันชุลี คราวจันทร์ทิพย์
ภาคเรียนที่	2/2568
โรงเรียน	ลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิดและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์ โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “บรรยากาศ1” ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ก่อนและหลังจากการทำแบบทดสอบ โดยมีประชากร กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่ม เลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่โดยใช้กระบวนการสอน แบบ active learning เรื่อง “บรรยากาศ1” และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า

คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้โดยใช้กระบวนการสอนแบบ active learning เรื่อง “บรรยากาศ1” ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 หลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ชื่อเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทาง วิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน
เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา นครสวรรค์

ผู้ศึกษา นายโยธิน ศาสตรศรี

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน โดยใช้ ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 2) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียนจำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.94 2) แผนจัดการเรียนรู้ที่ใ้ ควบคู่กับชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง รวมทั้งสิ้น 16 แผน 3)แบบทดสอบสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง จำนวน 40 ข้อ ค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.35-0.62 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42-0.64 และความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (E_1/E_2) ค่าดัชนีประสิทธิผล(E.I) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่อง แรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.98/83.75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้น พื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนวตรง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา นครสวรรค์ มีค่าเท่ากับ 0.6836 หรือนักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.36

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้ ชุดแบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐาน เรื่องแรงและการเคลื่อนที่ในแนว ตรง คะแนนระหว่างก่อนเรียนสูงกว่าหลังเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความชื้นของอากาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนลาดยาววิทยาคมโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสืบเสาะความรู้ 5 ขั้น (5 E) ร่วมกับสื่อประสม

ผู้วิจัย นางชนม์พิศา ศาสตร์ศรี ครู กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความชื้นของอากาศ 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง ความชื้นของอากาศ ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อ.ลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 39 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ความชื้นของอากาศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 86.00/84.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้ชุดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด มีเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) มีค่า 0.17 ระดับดีมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน/วิทยาศาสตร์

เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์ภาพสิ่งมีชีวิตจากกล้องจุลทรรศน์ร่วมกับ Google Lens ที่มีต่อความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ผู้ศึกษา นายกิตติชัย เชี่ยวชาญ

ปี พ.ศ. 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์ภาพสิ่งมีชีวิตจากกล้องจุลทรรศน์ร่วมกับ Google Lens ที่มีต่อความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และศึกษาพฤติกรรมการแสดงความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตของนักเรียนผ่านการนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในรายวิชาชีววิทยา 1 (ว 31241) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน ใช้รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การวิเคราะห์ภาพสิ่งมีชีวิตจากกล้องจุลทรรศน์ร่วมกับ Google Lens แบบทดสอบวัดความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิต แบบประเมินการนำเสนอผลงาน และแบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างชัดเจน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.80 และหลังเรียนเท่ากับ 22.10 จากคะแนนเต็ม 30 เมื่อพิจารณาความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตจำแนกตามองค์ประกอบ ได้แก่ การพิจารณาลักษณะจากหลักฐาน การเปรียบเทียบข้อมูลจากหลายแหล่ง และการสรุปผลโดยใช้เหตุผลทางชีววิทยา พบว่าอยู่ในระดับมากทุกองค์ประกอบ นอกจากนี้ ผลการประเมินการนำเสนอผลงานการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตหน้าชั้นเรียน พบว่านักเรียนมีความสามารถในการนำเสนออยู่ในระดับมาก และจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ตั้งคำถามอภิปราย และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลจาก Google Lens ก่อนสรุปผล แสดงให้เห็นถึงการใช้เทคโนโลยีอย่างมีวิจารณญาณ

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานการใช้กล้องจุลทรรศน์กับเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเน้นการวิเคราะห์จากหลักฐานจริง สามารถส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์สิ่งมีชีวิตและพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิทยาศาสตร์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีววิทยา เรื่อง วิวัฒนาการ
 โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายพชรวัฒน์ ชมภูนุช

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เรื่องวิวัฒนาการ ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เรื่อง วิวัฒนาการ จำนวน 5 แผน รวม 14 ชั่วโมง สื่อการสอน ได้แก่ power point, คลิปวิดีโอ, ใบความรู้, ใบงาน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง วิวัฒนาการ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ กำหนดคะแนนสอบข้อละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 30 คะแนน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณ ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าร้อยละของคะแนนหลังเรียนเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งขึ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 70% และคะแนนพัฒนาการโดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (Relative Gain Score)

จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน 10.53 คะแนน หลังเรียน 22.13 คะแนน โดยค่าเฉลี่ยหลัง เรียนคิดเป็นร้อยละ 73.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้คือ ร้อยละ 70 และจากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน หลัง เรียนในรูปแบบคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เท่ากับ 59.55 ซึ่งมีระดับพัฒนาการ เฉลี่ย อยู่ในระดับสูง

ชื่อเรื่อง การสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง สารประกอบไฮโดรคาร์บอน
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัย นางสาวรักษารา คชสิทธิ์
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การสร้างเอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่อง สารประกอบไฮโดรคาร์บอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนการสอนตามเกณฑ์ 80/80 และ (2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาเคมี เรื่องสารประกอบไฮโดรคาร์บอน จำนวน 1 เล่ม (2) แบบประเมินความเหมาะสมโดยผู้เชี่ยวชาญ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน-หลังเรียน และ (4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประสิทธิภาพ E1/E2 และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์ (Dependent Samples t-test) ผลการวิจัยพบว่า (1) เอกสารประกอบการเรียนการสอนผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.72, S.D. = 0.47) และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.71/82.65 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.00 (S.D. = 1.15) หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 8.18 (S.D. = 1.03) และ $t = 32.14$ ผลการศึกษาแสดงว่าเอกสารประกอบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสารประกอบไฮโดรคาร์บอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง	การแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา
ผู้วิจัย	นางสาวเบญจวรรณ ธาดานบดี
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาเคมี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 บทเรียนเรื่อง สารละลาย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1.แผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา รายวิชาเคมี 2.แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่า t-test

ผลการวิจัยพบว่า ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา คะแนนเฉลี่ย มีค่า 7.83 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 1.010 หลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา พบว่า คะแนนเฉลี่ย มีค่า 15.00 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่า 1.038 และค่า $t\text{-test} = 55.819$ คะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา แตกต่างจากคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา อย่างมีนัยสำคัญ .01 โดยมีคะแนนสอบหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิค แก้ปัญหาของโพลยาสูงกว่าคะแนนสอบก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคแก้ปัญหาของโพลยา

ชื่อเรื่อง การแก้ไขปัญหาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
เรื่อง ไทเทรตกรด-เบส นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย หทัยรัตน์ วิสิทธิ์เขตรกรรม

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการแก้ไขปัญหาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเคมีโดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรื่อง ไทเทรตกรด-เบส นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ การวิจัย เพื่อ 1. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ความรู้ ความเข้าใจของ นักเรียนในรายวิชาเคมี 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการเรียนและหลังการเรียนแบบเพื่อน ช่วยเพื่อนของนักเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จากการศึกษาวิจัยและการ วิเคราะห์ผลการเรียนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียน จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ วิจัยแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน สถิติที่ใช้ใน การวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรายวิชาเคมี ก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนนักเรียน คะแนนหลังเรียนโดยใช้ วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ร้อยละ 19.125

ชื่อเรื่อง	ผลของการใช้ชุดฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การต่อตัวต้านทาน ที่มีต่อทักษะกระบวนการคิดและความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ผู้วิจัย	นางสาวอรภาณุจน์ โชคสวัสดิวงศ์
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การต่อตัวต้านทาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การต่อตัวต้านทาน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 7 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.03 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 9.03 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 20.00$, $df = 38$) นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ย 5.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 50 ของคะแนนเต็ม ด้านความพึงพอใจ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ยรวม = 4.69) โดยเฉพาะด้านการได้ลงมือปฏิบัติจริงและบรรยากาศการเรียนรู้

สรุปได้ว่า การใช้ชุดฝึกทักษะเสริมการเรียนรู้วิชาฟิสิกส์ เรื่อง การต่อตัวต้านทาน สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับสูง

หัวข้อวิจัย	ผลของการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) โดยใช้สถานการณ์อุบัติเหตุดรณงค์ที่มีต่อความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1
ผู้ดำเนินการวิจัย	นายสุภณัฐ วงศ์กระจ่าง
หน่วยงาน	โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ปีการศึกษา	2/2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียน และ (2) เปรียบเทียบความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) โดยใช้สถานการณ์อุบัติเหตุดรณงค์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมได้แก่ การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ และกฎการอนุรักษ์พลังงานกล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) และแบบทดสอบวัดความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ก่อนเรียนและหลังเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์หลังเรียน ($\bar{X} = 6.30$, S.D. = 1.28) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 2.45$, S.D. = 1.72) อย่างชัดเจน โดยนักเรียนร้อยละ 92.5 มีคะแนนเพิ่มขึ้น ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพจากการอธิบายแนวคิดของนักเรียนพบว่านักเรียนสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานศักย์โน้มถ่วง พลังงานจลน์ และการเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์ได้ถูกต้องมากขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้ทางฟิสิกส์กับสถานการณ์ในชีวิตจริงได้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) โดยใช้สถานการณ์อุบัติเหตุดรณงค์ สามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงแนวคิดทางฟิสิกส์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E), ความเข้าใจเชิงแนวคิด, การเคลื่อนที่แบบโพรเจกไทล์, กฎการอนุรักษ์พลังงานกล, บริบทสถานการณ์จริง

ชื่อเรื่อง ผลการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) ในรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ เรื่อง พลังงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวธนิตฐา ชื่นจิตร

ปีที่ศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาในรายวิชาวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มุ่งเน้นการใช้ความคิดแก้ปัญหาด้วยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่ต้องการให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการดำรงชีวิต ครูผู้สอนจึงให้ความสนใจในการใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมมาจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งต้องคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน ความสนใจในการเรียนรู้ ระดับความยากง่าย ความเหมาะสมกับวัย ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมของนักเรียน ซึ่งวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาให้กับนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องพลังงาน ในรายวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 3 ห้องเรียน จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 1.แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พลังงาน วิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ จำนวน 1 แผน เป็นเวลา 3 ชั่วโมง 2.แบบประเมินทักษะการแก้ปัญหา 1 ชุด 3.แบบทดสอบทักษะการแก้ปัญหา(แบบอัตนัย) จำนวน 1 ข้อ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนจำนวน 120 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทักษะการแก้ปัญหาร้อยละ 100 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก และนักเรียนทำแบบทดสอบทักษะการแก้ปัญหา หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน ทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ย 8.36 สรุปได้ว่า ผลการพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ทำให้นักเรียนมีทักษะการคิดแก้ปัญหาเพิ่มสูงขึ้น

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ทักษะการคิดแก้ปัญหา

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ฟิสิกส์ 6 (ว33206) เรื่อง สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ
ผู้วิจัย	นายสุรศักดิ์ นามบุญ
ปีที่ศึกษา	พ.ศ. 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) กับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนในกลุ่มแผนการเรียนวิทย์-คณิต ที่เข้ารับการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ฟิสิกส์ 6 (ว33206) เรื่อง สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ซึ่งจัดการเรียนการสอนเฉพาะชั้นเรียนที่เน้นวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ห้องเรียนละ 37 คน และ 37 คน ตามลำดับ รวมจำนวน 74 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากนั้นจึงสุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง สเปกตรัมของคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า ที่มีค่า IOC รายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากระหว่าง 0.57 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20 – 0.33 มีค่าความเที่ยงกับ 0.242 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t-test independent) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) กับนักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ โดยใช้สถิติ t-test independent ได้ค่า $t = 18.983$, $df = 65.167$ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) สูงกว่านักเรียนที่ใช้การจัดการเรียนรู้ตามปกติ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยกลวิธีเดินชมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Gallery Walk) จะเน้นให้ผู้เรียนได้ 1) ฝึกการสนทนา อภิปราย และฝึกการเขียนเกี่ยวกับหัวข้อที่ได้รับมอบหมายแทนที่จะเป็นการฟังบรรยายจากครูผู้สอน 2) พัฒนาการใช้ทักษะการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การประเมินผล และการสังเคราะห์ 3) มีความคิดสร้างสรรค์และมีความเข้าใจร่วมกัน 4) มีโอกาสได้รับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากกลุ่มเพื่อนอื่น ๆ ซึ่งเป็นการวัดผลประเมินผลเชิงสังคมมิติ 5) มีความมั่นใจว่า ความคิด และผลงานของผู้เรียนนั้นมีคุณค่า 6) มีโอกาสในการวัดความรู้ ทักษะ และความเข้าใจผิด ก่อนที่จะทำกิจกรรม 7) พัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม การอภิปราย เพื่อแสดงความคิดเห็นของสมาชิกที่เป็นเอกฉันท์ของนักเรียนที่ทำงานร่วมกันกลุ่มได้อย่างถูกต้อง 8) เกิดการเคลื่อนไหวรอบห้องเรียน ตามแนวการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญ

ชื่องานวิจัย การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปา
โมเดลกับการสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนุจนาฏ เชาวไว

กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์โดยใช้ชุดการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม วิชาวิทยาศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 256 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 30 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง บรรยากาศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 86.00/84.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. นักเรียนมีความพึงพอใจโดยใช้ชุดการเรียนรู้ในระดับมาก มีเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 ± 0.16 โดยนักเรียนรู้สึกสนุกกับการเรียน มีความพึงพอใจสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ± 0.67 รองลงมา คือ การใช้ภาษาเข้าใจง่าย มีเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ± 0.62 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ออกแบบและเทคโนโลยี โดยใช้บทเรียนออนไลน์ สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

ผู้วิจัย นายอนิรุทธิ์ พูนวิวัฒน์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ออกแบบและเทคโนโลยี โดยใช้บทเรียนออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ คือแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และหาเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยค่าที่ (t-test)

กลุ่มประชากร ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ จำนวน 317 คน และกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2568 ที่เรียนรายวิชา ออกแบบและเทคโนโลยี รหัสวิชา ว31104 จำนวน 30 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบฝึกหัดออนไลน์ แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 10 ข้อ จำนวน 1 ฉบับ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนโดยใช้แบบทดสอบออนไลน์ วิชาการจัดการฐานข้อมูลเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ใช้เวลาในการวิจัย ในภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 3 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 6-7 ระหว่างวันที่ 8 ธันวาคม 2568 – 19 ธันวาคม 2568)

ผลการวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัดออนไลน์ พบว่านักเรียนมี ร้อยละของการทดสอบก่อนเรียน มีค่าเท่ากับ 61.30 และมีร้อยละของคะแนนทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 94.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70 เช่นกัน วิเคราะห์ค่าความก้าวหน้าของนักเรียน นำมาวิเคราะห์หาค่า t-test โดยเปิดตาราง t-Distribution ที่ $0.05 = 1.699$ $N=29$ ซึ่งได้ค่า $t = 8.89$ จึงสรุปได้ว่าการใช้บทเรียนออนไลน์ ทำให้นักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน พบว่าภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ย 4.73 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

ชื่อเรื่อง	เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง กระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project-Based Learning) ร่วมกับสื่อดิจิทัล
ผู้วิจัย	นางสาวเกสรี่ แจ่มสกุล
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาออกแบบและเทคโนโลยี โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับสื่อดิจิทัล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน 2) พัฒนาทักษะกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรม และ 3) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้และการทำงานกลุ่มของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 40 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับสื่อดิจิทัล 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 3) แบบประเมินชิ้นงานโครงงาน และ 4) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้และการทำงานกลุ่ม เครื่องมือมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 และแบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.85 คะแนน (ร้อยละ 56.17) และหลังเรียนเท่ากับ 24.10 คะแนน (ร้อยละ 80.33)
2. นักเรียนมีทักษะกระบวนการออกแบบเชิงวิศวกรรมจากการประเมินชิ้นงานโดยรวมอยู่ในระดับดี
3. พฤติกรรมการเรียนรู้และการทำงานกลุ่มของผู้เรียนอยู่ในระดับดี

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานร่วมกับสื่อดิจิทัล เป็นนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาสมรรถนะการออกแบบเชิงวิศวกรรม และส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 และการศึกษาด้านสมรรถนะ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาเกมจับคู่เรื่องเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นด้วยโปรแกรม Canva เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	นางสาววิรัช ทรัพย์สำราญ
ตำแหน่ง	ครูโรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ออกแบบและเทคโนโลยีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ การเรียนรู้แบบเกมจับคู่เรื่องเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่นที่สร้างด้วยโปรแกรม Canva 2) เพื่อศึกษาความ พึงพอใจต่อการเรียนวิชาออกแบบและเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ด้วยเกมจับคู่เรื่องเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการ เรียนรู้ จำนวน 6 แผน ได้ค่าเฉลี่ยคุณภาพของแผนเท่ากับ 4.37 โดยมีคุณภาพระดับความเหมาะสม มาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67 ถึง 1.00 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.73 และค่าความ เชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 และ 3) แบบความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการ เรียนรู้ด้วยเกมจับคู่เรื่องเทคโนโลยีกับศาสตร์อื่น มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.68 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบทีแบบไม่อิสระ

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเกมอินเทอร์แอคทีฟจาก Canva AI
เรื่อง Tag HTML ธรรมชาติ
ผู้วิจัย นายภูมิศักดิ์ คงจันทร์
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาเกมอินเทอร์แอคทีฟจาก Canva AI เรื่อง “Tag HTML ธรรมชาติ” สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยเกมอินเทอร์แอคทีฟดังกล่าว และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยเกมอินเทอร์แอคทีฟจาก Canva AI กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนจำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 1 แผน เกมอินเทอร์แอคทีฟประเภทจับคู่แท้กับความหมาย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 รายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบ Dependent Samples

ผลการวิจัยพบว่า เกมอินเทอร์แอคทีฟที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.34 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 9.29 คะแนน จากคะแนนเต็ม 10 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกับสถิติ t-test พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.48 คิดเป็นร้อยละ 89.60) แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมอินเทอร์แอคทีฟจาก Canva AI สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เรื่อง Tag HTML ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชื่อเรื่อง	การใช้กิจกรรม Interactive Coding เพื่อเพิ่มความเข้าใจพื้นฐานการเขียนโปรแกรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ผู้วิจัย	นางสาวนริศรา ตรีสังข์
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรม Interactive Coding และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม Interactive Coding กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมที่กำลังศึกษาในรายวิชาวิทยาการคำนวณ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม Interactive Coding 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบประเมินคุณภาพเครื่องมือ (IOC) และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรม Interactive Coding สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวสามารถพัฒนาความเข้าใจพื้นฐานการเขียนโปรแกรมของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม Interactive Coding โดยรวมอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีความสนใจ สนุกกับการเรียนรู้ ได้ลงมือปฏิบัติจริง และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Interactive Coding เป็นแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะการเขียนโปรแกรมพื้นฐาน ทักษะการคิดเชิงตรรกะ และการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิทยาการคำนวณในระดับชั้นอื่นต่อไปได้

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษ โดยใช้โปรแกรมการฝึกพิมพ์แบบสัมผัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาววิภาวี พูลการชาย

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการพิมพ์สัมผัสภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนคอมพิวเตอร์ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัส (Gtypist) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านความเร็วในการพิมพ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึก และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ โปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัส Gtypist ตารางบันทึกสถิติความเร็วในการพิมพ์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการฝึก และแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านความเร็วในการพิมพ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการฝึกสูงกว่าก่อนการฝึกอย่างชัดเจน โดยก่อนการฝึกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.21 คำต่อนาที และหลังการฝึกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.38 คำต่อนาที แสดงให้เห็นว่าการใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัสสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพิมพ์ของนักเรียนให้มีความรวดเร็วและถูกต้องมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยลดการมองแป้นพิมพ์และส่งเสริมการวางนิ้วอย่างถูกวิธี ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานในรายวิชาคอมพิวเตอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้โปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัส พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านผลที่ได้รับจากการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยสูงสุด โดยเฉพาะข้อ “สามารถนำทักษะการพิมพ์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้” อยู่ในระดับมากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าโปรแกรมฝึกพิมพ์แบบสัมผัสเป็นสื่อที่เหมาะสมในการพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านการใช้คอมพิวเตอร์ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพ

คำสำคัญ: ทักษะการพิมพ์สัมผัส, โปรแกรม Gtypist, ความพึงพอใจ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ชื่อเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบนำตนเอง เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นายเจษฎากร บุญคุ้มครอง

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบนำตนเอง และ 3) เพื่อศึกษาผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทเรียนออนไลน์วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) จากทั้งหมด 10 ห้องเรียน ด้วยการสุ่มอย่างง่าย 1 ห้องเรียน ได้นักเรียน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 18 แผน (แผนละ 2 ชั่วโมง) 2) ใบความรู้ 3) ใบกิจกรรม 4) แบบทดสอบความรู้ก่อนเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 5) แบบทดสอบความรู้หลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 6) บทเรียนออนไลน์ วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภายในบทเรียนประกอบด้วย สื่อวีดิทัศน์สรุปความรู้ เกมการเรียนรู้ออนไลน์แบบทดสอบความรู้ 7) แบบประเมินคุณภาพสื่อบทเรียนออนไลน์ วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากผู้เชี่ยวชาญ และ 8) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้ระยะเวลา 1 ภาค วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และหาค่าค่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแบบทดสอบ t-test (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้บทเรียนออนไลน์ วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.30) 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนร่วมกับบทเรียนออนไลน์ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบนำตนเอง มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 17.27$ และ S.D. = 2.20 สูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 8.40$ และ S.D. = 1.91 และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อบทเรียนออนไลน์วิชาออกแบบและเทคโนโลยีพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.42)

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ

ชื่องานวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านแบบActive Learning เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคมอำเภอลาดยาว
จังหวัดนครสวรรค์

ชื่อผู้วิจัย
กลุ่มสาระ

นางวารี รอดมา
ภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง: การพัฒนาการอ่านแบบ Active Learning เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
เชิงสื่อสาร สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ร่วมกับการบูรณาการเรียนรู้ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้
วิชาภาษาต่างประเทศ

ชื่อผู้วิจัย: นางวารี รอดมา

ปีการศึกษา: 2568

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านแบบ Active Learning ที่ส่งเสริมความ
เข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเชิงสื่อสาร 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของผู้เรียน
และ 3) ศึกษาเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (อ22101 และ อ22102)
ภาคเรียนที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
(Active Learning) ที่ใช้สื่อการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง (Authentic Materials) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test
dependent)

ชื่อเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผู้วิจัย เบญจมาศ เล็กรัตน์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพเกณฑ์ที่กำหนด 75/75 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น 3) ศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น และ 4) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 3) แบบวัดความพึงพอใจ และ 4) แบบวัดพฤติกรรมกลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าทีชนิดกลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Food and Drink โดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเกมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.40/84.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($X = 4.48$, $S.D. = 0.44$)
4. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้น โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.51$, $S.D. = 0.43$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เกม กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

ชื่อเรื่อง การใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายสมเกียรติ สำเภารอด

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง "การใช้เกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม" มีวัตถุประสงค์ประการแรกเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านนวัตกรรมการสอนโดยใช้เกม และประการที่สองเพื่อศึกษาเจตคติและความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑/๔ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๓๘ คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นเกมคำศัพท์จำนวน ๘ แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์จำนวน ๒ ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่า การนำเกมคำศัพท์ภาษาอังกฤษมาบูรณาการในการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ส่งผลบวกต่อนักเรียนในหลายมิติ:

๑. ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้นอย่างชัดเจนและผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ ๗๐
๒. สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ทำให้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชา
๓. ส่งเสริมให้นักเรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่อ่อนกว่าผ่านกิจกรรมกลุ่มในเกม ซึ่งเป็นการสร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียน

อภิปรายผล

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลการวิจัยประสบความสำเร็จคือการสร้าง "สถานการณ์ช่วยการเรียนรู้" (Mathemagenic) ที่เกมทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมซ้ำ ๆ อย่างไม่รู้ตัว เมื่อนักเรียนเล่นเกมสะกดคำหรือเกมบิงโก สมองจะทำงานร่วมกันระหว่างการฟัง การอ่าน และการสังเกต ทำให้การจำคำศัพท์ไม่ได้เป็นเพียงการท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง แต่เป็นการจำที่มีความหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ บารุง โตรัตน์ ที่ระบุว่าเกมเป็นกลยุทธ์สำคัญในการกระตุ้นผู้เรียน

การที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับ "มาก" สะท้อนว่านวัตกรรมนี้ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนวัยรุ่นที่ชอบการมีส่วนร่วมและการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะเกมเคลื่อนไหว (Active Games) ที่ทำให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียดของวิชาการอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ครูผู้สอนควรควบคุมเวลาการเล่นเกมที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้กระทบต่อเนื้อหาอื่น ๆ ในบทเรียน

ควรมีของรางวัลเล็ก ๆ น้อย ๆ เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจในการแข่งขัน แต่ต้องระวังไม่ให้เกิดความขัดแย้งในห้องเรียน

ควรเน้นเรื่องความซื่อสัตย์ระหว่างการเล่นเกม เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่นักเรียน

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ระหว่างกลุ่มทดลองที่ใช้เกมกับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีปกติให้ชัดเจนขึ้น

ควรศึกษาความคงทนในการจำคำศัพท์ (Retention) ในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น เช่น ๔-๘ สัปดาห์หลังการทดลอง

ควรนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น แอปพลิเคชัน Educandy หรือ Kahoot มาใช้ร่วมกับการสอนด้วยเกมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจในยุคดิจิทัล

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 โดยการใช้เกมตามทฤษฎีพุทปัญญา
ผู้วิจัย นายวีระชาติ สายวงศ์
ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาเกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการใช้เกมตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 40 คน ซึ่งเลือกมาแบบเจาะจง การดำเนินการทดลอง 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวม 6 คาบๆ ละ 50 นาที และมีการทดสอบวัดผลการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบพุทปัญญา เกมการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา จำนวน 3 เกม แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมตามแนวทฤษฎีพุทปัญญาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลการทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนเล่นเกม ร้อยละ 45 และทดสอบหลังเล่นเกม มีผลคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ 84.20 การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน จากการทำแบบทดสอบหลังการจัดกิจกรรมเกมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญาสูงกว่าก่อนการจัด กิจกรรมเกมการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.84 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม เกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายเกมพบว่าเกมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เกมส์ควิชชีสนักเรียนมีความชื่นชอบ และสนุกสนานในการเล่นเกมน ให้ความร่วมมือกับครูในการทำกิจกรรมเกมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีพุทปัญญาเป็นอย่างดี

คำสำคัญ : การพัฒนา, คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ทฤษฎีพุทปัญญา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามแนวการสอนแบบ Active Learning ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ผู้วิจัย	นางสาวกนกวรรณภรณ์ วงศ์สุฤทธิ์
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ ตามแนวการสอนแบบ Active Learning ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกันระหว่างเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือและศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน ที่ได้มาโดยการเลือกแบบสุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ (Collaborative strategic reading) จำนวน 6 แผน แบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มร่วมกัน รายวิชาภาษาอังกฤษ ใช้แบบแผนการวิจัยแบบ One-group pretest-posttest design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. พฤติกรรมการทำงานกลุ่มร่วมกันระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ อยู่ในระดับดีมาก

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ผู้วิจัย	นางสาวธนิดา ทิพย์เสน
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังจาก ได้รับวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังจากได้รับวิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning)

กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 ซึ่งผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ใช้แผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest- Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning จำนวน 4 แผนการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ความถี่ และ สถิติ ทดสอบที่ t-test

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการสอนรูปแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ก่อนและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping
ผู้วิจัย	นางสาวจุรีพร ปานทรัพย์
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

จากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษของระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียน มีทักษะทางด้านการอ่านจับใจความน้อย มีผลสัมฤทธิ์ในการทดสอบด้านการอ่านจับใจความน้อย เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษหลายบรรทัด นักเรียนจะไม่สนใจที่จะอ่าน และเมื่อทำข้อสอบ นักเรียนก็จะไม่ตั้งใจทำในส่วนนี้เพราะไม่ยอมอ่าน อีกทั้งยังแปลคำศัพท์ไม่ได้ อย่างไรก็ตามการอ่านจับใจความเป็นทักษะ ที่สำคัญหนึ่งที่นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ถูกกำหนดไว้ในมาตรฐานตัวชี้วัดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นทักษะหนึ่งที่มีนักเรียนต้องได้รับการทดสอบวัดระดับทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการทดสอบระดับชาติ O-NET หรือการสอบ CEFR ที่จะส่งผลต่อผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษว่าอยู่ในระดับใด รวมถึงยังสะท้อนถึงครูผู้สอนและโรงเรียนว่ามีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเป็นอย่างไร จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้มีการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping ที่จะให้นักเรียนได้มีโอกาสคิด ฝึกอ่าน ตอบคำถาม เขียนและเรียนรู้คำศัพท์ที่พบเจอในเรื่องที่อ่าน ซึ่งเป็นการได้จัดกลุ่มคำ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์โดยใช้ Mind Mapping ที่จะช่วยให้ผู้เรียนจัดระเบียบข้อมูลในการเรียนรู้และจำคำศัพท์ได้ง่ายขึ้น เมื่อรู้คำศัพท์มากขึ้นก็จะช่วยให้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 จำนวน 30 คน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษหลังใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 63.33 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อวิธีการใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Mind Mapping ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.60) นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าหัวข้อ ครูผู้สอนลำดับเนื้อหาต่อเนื่อง เหมาะสมเข้าใจง่ายและ สามารถนำไปใช้ได้จริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.41) รองลงมาคือหัวข้อ เนื้อหา มีความเหมาะสมกับระดับความรู้ ความสามารถ ของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.56) และการใช้เทคนิคบันได 6 ขั้น ร่วมกับการเขียน Word Mapping ความสร้างสรรค์และน่าสนใจ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ skimming and scanning		
ผู้วิจัย	นางสาวหทัยรัตน์	โพธิ์ม่วง	
ปีที่ศึกษา	2568		

บทคัดย่อ

ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทุกระดับ เนื่องจากการอ่านเป็นกระบวนการสำคัญในการรับสาร ทำความเข้าใจข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ใหม่ โดยเฉพาะในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นช่วงชั้นที่ผู้เรียนควรมีพื้นฐานทักษะภาษาอังกฤษที่มั่นคง ทั้งด้านคำศัพท์ โครงสร้างทางภาษา และความสามารถในการจับใจความสำคัญ อย่างไรก็ตาม จากการจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งยังประสบปัญหาในการอ่านจับใจความสำคัญ ไม่สามารถค้นหาข้อมูลเฉพาะเจาะจงจากบทอ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่เป็นไปตามเป้าหมายด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ Skimming และ Scanning ซึ่งเป็นเทคนิคที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Skimming) และอ่านเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด วิเคราะห์ และเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่อย่างเป็นระบบ อันจะนำไปสู่การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และยั่งยืนผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ และต่อยอดการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลที่มีบทบาทสำคัญในการติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบัน หากผู้เรียนขาดทักษะการอ่านที่ดี อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาต่อและการพัฒนาศักยภาพในอนาคตผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ Skimming และ Scanning มีพัฒนาการด้านผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงขึ้น โดยมีร้อยละความก้าวหน้าโดยภาพรวมเท่ากับ 55.43 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้เรียนได้เรียนรู้หลักการและขั้นตอนของเทคนิคการอ่านอย่างเป็นระบบ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอ่านบทความต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง เกิดความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถูกต้อง สามารถจับใจความสำคัญและค้นหาข้อมูลเฉพาะได้อย่างแม่นยำ ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและยั่งยืน

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำแบบโฟนิกส์ และแรงจูงใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้ศึกษา	นางสาวชिरาภรณ์ เปรมจิตต์
ปีการศึกษา	2568

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกมเป็นฐาน ด้านทักษะการอ่าน สะกดคำแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 และเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานในวิชา ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/9 จำนวน 20 คน ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบฝึกทักษะการอ่านคำศัพท์พื้นฐานการเทียบเสียงแบบ Phonics ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67-1.00 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการทดสอบนักเรียนด้านการอ่านออกเสียงสะกดคำพื้นฐานภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ครั้ง ครั้งละ 20 คำ จำนวน 20 คะแนน ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการอ่านออกเสียง สะกดคำภาษาอังกฤษที่ดีขึ้นตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า ภายหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการสอนชุด Phonics Board Games และ Alpha blocks นักเรียนมีคะแนนการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01
3. แรงจูงใจในการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานมีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมเท่ากับ 4.81 อยู่ในระดับ มากที่สุด

คำสำคัญ: สะกดคำแบบโฟนิกส์, การอ่านออกเสียง

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสมโดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นางสาวประภาพร แสงงาม

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ในรหัสวิชา จ๓๑๒๐๒ รายวิชาภาษาจีน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน ๔๐ คน การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑.) พัฒนาความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ๒.) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอักษรจีนก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ๓.) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ๑.แบบฝึกทักษะการเขียนอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ๒.แบบทดสอบความสามารถในการเขียนอักษรจีน

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ความสามารถในการเขียนตัวอักษรจีนแบบตัวอักษรประสม โดยใช้เทคนิคการจำอักษรจีนแบบเชื่อมโยง ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเพื่อการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงด้วยการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการจำลองสถานการณ์ (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย	นางสาวอารียา เนียมคำ
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ได้มีพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนเพื่อการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการจำลองสถานการณ์ (Simulation) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการสื่อสารภาษาจีนก่อนและหลังเรียน และศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาปรากฏว่า

1. **ทักษะการสื่อสารภาษาจีน:** นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกด้วยการจำลองสถานการณ์มีทักษะการสื่อสารภาษาจีนเพื่อการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการโต้ตอบและสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับบริบทจำลองมากขึ้น
2. **ประสิทธิภาพการเรียนรู้:** นักเรียนจำนวน 37 คน มีคะแนนเฉลี่ยจากการประเมินทักษะการสื่อสารเชิงปฏิบัติผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับดีขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามประเด็นท้าทายที่กำหนดไว้
3. **ความพึงพอใจ:** นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการจำลองสถานการณ์อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยให้ความเห็นว่ารูปแบบการเรียนช่วยให้ลดความประหม่าในการใช้ภาษาจีน และเห็นภาพการนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนแบบ DR – TA สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย	นายใบทอง แพรขาว
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ ปี 2568 จำนวน 40 คน เลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย แผนการสอนวิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.63 คะแนน และ 30.25 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งคะแนนก่อนเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนหลังเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้วิธีการสอนการอ่านแบบ DR – TA ภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก

Research Title : The Development of English Reading Comprehension by DR-TA
Teaching Method for Grade 10 Students from
Latyaowitthayakom School
Researcher : Baithong Phaekhao
Year : 2024

Abstract

The objectives of this research were as follows: (1) to compare the reading comprehension skills of Grade 10 students before and after the implementation of the Directed Reading-Thinking Activity (DR-TA) teaching method, (2) to evaluate whether the reading comprehension skills of Grade 10 students, after studying through the Storyline teaching method, met the 75 percent proficiency criterion, and (3) to examine students' satisfaction with the development of their English reading comprehension skills using the DR-TA teaching method.

The study sample consisted of 40 students from Latyaowittayakhom School, under the jurisdiction of the Secondary Educational Service Area Office, Nakhon Sawan. Participants were selected through purposive sampling. The research instruments included DR-TA teaching method lesson plans, an appropriateness assessment form for the lesson plans, an English reading comprehension test, and a student satisfaction survey. The statistical methods used for data analysis included percentage, mean, and standard deviation.

The research findings indicated that the mean scores of the students' pre-test and post-test were 26.63 and 30.25 points, respectively, with the post-test scores significantly higher than the pre-test scores at a significance level of 0.05. Additionally, the average post-test score of 30.25 points accounted for 75.63 percent, surpassing the 75 percent proficiency criterion. Furthermore, the overall student satisfaction with the development of their English reading comprehension skills through the DR-TA method was rated at a high level.

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การสอนเศรษฐศาสตร์ เรื่องกลไกราคาโดยใช้สื่อการเรียนการสอนแบบสื่อประสม รายวิชาสังคมศึกษาพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/10

ผู้วิจัย นางสาวสุนทรา วัฒนพันธ์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์เรื่องกลไกราคา การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์การสอนเศรษฐศาสตร์เรื่องกลไกราคาโดยใช้สื่อการเรียนการสอน แบบสื่อประสม รายวิชาสังคมศึกษาพื้นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3/10 พบว่าในการจัดกิจกรรมดังกล่าว ทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ ไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียนรู้ รู้สึกสนุกสนาน ส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ เกิดความเข้าใจบทเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สากลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ ด้วยวิธีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกนกพร คำลือไชย
ปีการศึกษา	๒๕๖๘

บทคัดย่อ

จากการศึกษาและวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์สากลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประวัติศาสตร์สากล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ เรื่อง อารยธรรมสำคัญของโลกยุคโบราณ ด้วยวิธีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ จำนวน ๓๗ คน โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ซึ่งผลการศึกษาพบว่าพบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ มีคะแนนมีค่าเฉลี่ย = ๕.๑๐ มีค่าร้อยละ ๑๔.๕๑ การทดสอบหลังเรียนพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๑ ที่มีการทดสอบย่อยทุกสัปดาห์ มีคะแนนเฉลี่ย = ๒๕.๕ ค่าร้อยละ ๗๒.๕๕ ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ เรื่อง เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ โดยวิธีการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลอง ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายพัทธดนย์ ชูเพ็ง

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลอง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทุกคน ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 5 ห้องเรียน จำนวน 196 คน และกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/10 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคม ที่จัดการเรียนการสอนโดยสร้างสถานการณ์จำลอง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สถิติที่ใช้ คือ สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage)

สรุปผลวิจัยได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ เรื่องเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ โดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 40 คน พบว่า การคิดวิเคราะห์ของนักเรียนรายบุคคลมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65% (ผ่านเกณฑ์) และอยู่ในระดับคุณภาพระดับดีขึ้นไป จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 95% ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 62.5% อยู่ในระดับคุณภาพดี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5% และและนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 65 ไม่ผ่านเกณฑ์ และอยู่ในระดับคุณภาพที่ต่ำกว่าสมมติฐาน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5%

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้

ชื่อผู้วิจัย นางสาวเมรินทร์ ปกเกษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.สร้างแบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3.ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

จากการเปรียบเทียบคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ผลสรุปพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 88.03/95.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 95.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์มากขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติในทวีปเอเชีย ทวีป
 ออสเตรเลียและโอเชียเนียโดยใช้การเรียนรู้แบบ 4 MAT ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย นางสาววรรณฯ สิทธิไกร

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้
การจัดการเรียนรู้แบบ 4MAT กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/9
จำนวน 40 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ซึ่งได้โดยการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พิกัด
ภูมิศาสตร์และการ เปรียบเทียบวัน เวลาโลก และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อ
เปรียบเทียบ ความแตกต่าง

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภัยพิบัติทางธรรมชาติในทวีปเอเชีย ทวีปออสเตรเลีย
และโอเชียเนีย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่เรียนโดยใช้การ
เรียนรู้แบบ 4 MAT หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 2.70 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.41 และ
หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 4.82 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.12 และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้
ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุนิศา สีลาโส กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทคัดย่อ

วิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้แบบฝึกทักษะการเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.สร้างแบบ
ฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ 80/80 2.เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้
วิชาภูมิศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 3.ความพึงพอใจในการเรียนวิชาภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จากการเปรียบเทียบคะแนนหลังการใช้แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
เรื่องภูมิศาสตร์ ผลสรุปพบว่า 1. แบบฝึกทักษะทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 87.42/82.64 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 82.64
ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 นักเรียนมีความรู้ในเรื่องภูมิศาสตร์มากขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
 ใช้สื่อประกอบการสอนเรื่อง สถาบันทางสังคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นางสาวทศวรรณ มีอ่อน

ปีการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ใช้สื่อประกอบการสอนเรื่อง สถาบันทางสังคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ จำนวน 5 ห้อง จำนวน 199 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 69 คน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และใช้สื่อประกอบการสอน เรื่อง สถาบันทางสังคม ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนมีค่ามากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 1.69 ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 1.96 แสดงว่าข้อมูลมีค่าคะแนนหลังเรียนมีการกระจายตัวสูงกว่าก่อนเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย โดยใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายจักรพันธ์ เต็มภู
ปีที่ศึกษา ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ด้วยการ ใช้หลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยก่อนและหลังเรียนด้วยหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๑ ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๔๐ คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- ๑) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
 - ๒) หลักการจัดการ เรียนรู้แบบโมเดลซิปปา (CIPPA Model)
 - ๓) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย
- การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยสรุป ได้ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสอนแบบร่วมมือรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงกับการพัฒนาเศรษฐกิจของไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕/๑ ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยภาพรวมคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความก้าวหน้า ร้อยละ ๒๒.๔๔

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถในการสำรวจและจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่องอย่างง่าย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบโครงการภูมิศาสตร์เชิงปฏิบัติ (Hands-on Geographic Project)
ชื่อผู้วิจัย	นายสุรชัย ชุ่มน้ำค้าง
สาขา	สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
โรงเรียน	ลาดยาววิทยาคม
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการสำรวจและจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่องอย่างง่ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะทางภูมิศาสตร์ก่อนและหลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการภูมิศาสตร์เชิงปฏิบัติ กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ชุดปฏิบัติการสำรวจและจัดทำแผนที่อย่างง่าย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test แบบ Dependent)

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการจัดทำแผนที่ นักเรียนทั้งหมด (ร้อยละ 100) มีความสามารถในการสำรวจและจัดทำแผนที่เฉพาะเรื่องอย่างง่ายอยู่ในระดับ ดี (3) ขึ้นไป โดยนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดีมาก (ร้อยละ 65.00) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ยทักษะทางภูมิศาสตร์หลังเรียน ($\bar{X}$ = 15.70) สูงกว่า ก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 8.43) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ความพึงพอใจ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบโครงการภูมิศาสตร์เชิงปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.76, S.D. = 0.42) โดยประเด็นที่นักเรียนพึงพอใจมากที่สุดคือ กิจกรรมการลงพื้นที่สำรวจโรงเรียนจริงและการใช้เทคโนโลยีสมาร์ทโฟนประกอบการเรียนรู้

ชื่อเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน วิชาประวัติศาสตร์ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย นางสาวจรรุวรรณ อุปการจันทร์โรจน์

ปีการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๘

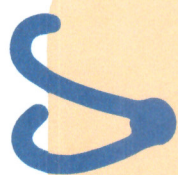
บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลอง โดยมีวัตถุประสงค์

1.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน รายวิชาประวัติศาสตร์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

2.) เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ ของนักเรียนที่เรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และการจัดการเรียนรู้แบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องเรียนละ 33 คน รวม 66 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม ในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้องเรียน มา 2 ห้องเรียน แล้วนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจับฉลากแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 33 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 33 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เครื่องมือในการวิจัยแผนการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานตามแนวคิดของเมโลและลิน แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และแบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า 1.) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2.) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 3.) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานมีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้ สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: 1. การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน, 2. วิชาประวัติศาสตร์, 3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน , 4. คุณลักษณะอันพึงประสงค์, 5. ด้านใฝ่เรียนรู้

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
ศิลปะ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ รายวิชา ดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
ผู้วิจัย	นางสาวณัฐภัสร์ ศรีตะลหุทัย
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ รายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จัดทำขึ้นเพื่อ 1) พัฒนาทักษะการปฏิบัติของนักเรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20242 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20242 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20242 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 11 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่เรียนในรายวิชาดนตรีไทยปฏิบัติตามความถนัด 2 (สาระเพิ่มเติม) รหัสวิชา ศ 20242 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 11 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ 1) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ชุดฝึกการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทซิมและแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ ทำการเก็บข้อมูลโดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน ให้นักเรียนศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยประเภทซิม ทดสอบทักษะปฏิบัติ แล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและประเมินความพึงพอใจหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการศึกษานักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ มีผลการทดสอบทักษะปฏิบัติก่อนเรียน 1.00 คิดเป็นร้อยละ 20 หลังเรียน 98.00 คิดเป็นร้อยละ 98 มีความแตกต่างกันโดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3.90 คิดเป็นร้อยละ 78 ส่วนการประเมินความพึงพอใจพบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทย ประเภทซิม เรื่องการตีสลั้มือ มีผลความพึงพอใจเฉลี่ย 4.86 อยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีความพึงพอใจมากที่สุดคือ นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา ค่าเฉลี่ย 4.91 อยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุดคือ สถานที่เหมาะสมกับผู้เรียน ค่าเฉลี่ย 4.64 อยู่ในระดับ มากที่สุด

ชื่อเรื่อง การพัฒนาการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลเพื่อส่งผลต่อการปฏิบัติการขับร้อง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ผู้วิจัย นายนิรัตน์ พิงพา

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 20 คน ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2568 - กุมภาพันธ์ 2569

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลดีขึ้นกว่าเดิม ด้วยวิธีการให้แรงเสริมโดยการชมเชยและให้ระยะเวลาในการฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากลมากพอสมควร ดังนั้นก่อนที่จะเกิดทักษะการอ่านให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนโน้ตสากลก่อน โดยจะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องรวมทั้งส่งผลมาถึงการปฏิบัติขับร้องด้วยความเข้าใจและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนานาทักษะในการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ชื่อผู้วิจัย นายอภิรักษ์ กัลพันธุ์
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 30 คน ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยทั้งสิ้น โดยเริ่มทำการวิจัยตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน - เดือนกุมภาพันธ์

ผลการวิจัย พบว่านักเรียนจำนวนหนึ่งมีการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากล ดีขึ้นกว่าเดิม ด้วยวิธีการให้แรงเสริมโดยการชมเชยและให้ระยะเวลาในการฝึกทักษะ การอ่านโน้ตสากล มากพอสมควร ดังนั้น ก่อนที่จะเกิดทักษะการอ่านให้นักเรียนได้ฝึกการเขียนโน้ตสากลก่อน โดยจะนำมาซึ่งการพัฒนาทักษะในการอ่านโน้ตสากลได้อย่างคล่องแคล่วและถูกต้องรวมทั้งส่งผลมาถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีด้วยความเข้าใจและถูกต้องมากยิ่งขึ้น

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง : สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

รายวิชา : ดนตรีไทย๒

รหัสวิชา : (ศ๒๐๒๕๖)

ผู้วิจัย : ภารดี เกิดวาระ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑.) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียน ในการใช้สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย๒ (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ๒.) เพื่อสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนของผู้เรียนในรายวิชาดนตรีไทย๒ (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ๑.แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ๒.สื่อการสอนวิวัฒนาการของดนตรีไทยในยุคสมัยต่างๆ ของผู้เรียน ในรายวิชาดนตรีไทย๒ (สาระเพิ่มเติม) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยดีขึ้น และผลการประเมินอยู่ในระดับเป็นที่น่าสนใจคิดเป็นร้อยละ ๑๑.๕๕

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 โดยการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวนวนลนา สำเภายนต์
สาขาวิชา	นาฏศิลป์ไทยศึกษา
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ ก่อนและหลังเรียน ด้วยหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา ตัวอย่างที่ใช้ทดลองสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 31 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินทักษะปฏิบัตินาฏยศัพท์ แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้อง และค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการสอนโดยหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน คือ 5.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.07 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน คือ 7.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.11 และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนและค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน พบว่า มีค่า t-test เท่ากับ 12.768 และค่า Sig. เท่ากับ 0.01 แสดงว่าการการสอนโดยหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา เรื่องนาฏยศัพท์ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น 2) การสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 รองลงมาด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง	การแก้ปัญหาการไม่มีความรับผิดชอบต่อการส่งงานในรายวิชา ศิลปะพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๘
ผู้วิจัย	นายกิตติพงษ์ คงโต
ปีที่ศึกษา	๒๕๖๘

ปีการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการไม่ส่งงานและเพื่อสร้างวินัยความรับผิดชอบในการเรียนวิชา ศิลปะพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓/๘ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน ๓๘ คน โดยเจาะจงเฉพาะนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ส่งงาน จำนวน ๔ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ๑) แบบบันทึกการส่งงาน ๒) แบบสังเกตพฤติกรรม ๓) นวัตกรรมระบบติดตามงานและเทคนิคการเสริมแรงทางบวก (การกล่าวชมเชย, การให้คะแนนพิเศษ)

ผลการวิจัยพบว่า ภายหลังจากการดำเนินการแก้ปัญหาโดยใช้ระบบติดตามงานอย่างใกล้ชิดและการเสริมแรงทางบวก นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง ๔ คน มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น มีความกระตือรือร้นในการทำงานและส่งงานครบตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาศิลปะพื้นฐานผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

การทำงานและส่งงานครบตามกำหนด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาศิลปะ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568
ผู้วิจัย	นางสาวณัฐวดี สายสุวรรณ
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้แนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานตามแนวคิดของเดวิส 3) ศึกษาทักษะปฏิบัติของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานตามแนวคิดของเดวิสที่อยู่ในระดับดีขึ้นไปร้อยละ 80

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 40 คน โดยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t – test dependent Sample)

ผลการวิจัย พบว่า

จากการทดลองสอนโดยใช้การเรียนรู้ทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐานโดยใช้รูปแบบของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะปฏิบัติร่างมาตรฐาน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ความสามารถด้านปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียนหลังใช้แบบฝึกและปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียนสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในการฝึกปฏิบัติการร่างมาตรฐานของนักเรียน ได้คิดวิเคราะห์หาคำตอบด้วยตนเองและมีการพัฒนาผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเกิดการใช้ทักษะจนเกิดความชำนาญ ซึ่งสอดคล้องกับรูปแบบของเดวิส พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ร่างมาตรฐานระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้สูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 และเปรียบเทียบความสามารถทางด้านทักษะกระบวนการทางร่างมาตรฐานของนักเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ชื่อผู้วิจัย นายภาคย์ ทองขาว

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก 2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง โดยใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก ตัวอย่างที่ใช้ทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม โดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องรูปร่างรูปทรง 2. แบบทดสอบ เรื่องรูปร่างรูปทรง จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง ของนักเรียนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวกพบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.07 คิดเป็นร้อยละ 40.71 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.39 คิดเป็นร้อยละ 83.93 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาศิลปะ เรื่องรูปร่างรูปทรง โดยการใช้กิจกรรมการเสริมแรงทางบวก พบว่า นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้น มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 4.07 คิดเป็นร้อยละ 40.71 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 8.39 คิดเป็นร้อยละ 83.93 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีคะแนนการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผ่านเกณฑ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

ชื่อเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ23102
เรื่อง การอ่านโน้ตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย ดุริยา พุमानนท์
ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ23102 เรื่องอ่านโน้ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม 2) เพื่อการศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีสากล ศ23102 เรื่องอ่านโน้ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 200 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีเลือกแบบสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย จำนวน 40 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน แบบฝึกการอ่านโน้ต 11 ชุด ใช้สถิติพื้นฐานค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม มีทักษะในการอ่านโน้ตสากลและการปฏิบัติเครื่องดนตรีก่อนเรียนเท่ากับ 55.00 และหลังเรียนอยู่ในเกณฑ์เท่ากับ 97.35

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
พลศึกษา

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬา
เทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ผู้วิจัย นายชินพัฒน์ แก้วลายคำ
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/7 และ 4/8 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ที่เรียนในรายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม จำนวน 79 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก วิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม เรื่องการเสิร์ฟลูก 3) แบบประเมินความพึงพอใจ วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 1) ชี้แจงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) ทดสอบทักษะการเสิร์ฟ 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก 4) ทดสอบทักษะการเสิร์ฟลูก 5) ให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจ การวิเคราะห์ข้อมูลโดย 1) เปรียบเทียบผลการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ย 2) วิเคราะห์ความพึงพอใจโดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก รายวิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 79 คน สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เรื่องการเสิร์ฟลูก วิชาเทเบิลเทนนิสเพิ่มเติม มีทักษะปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนผลต่าง 4.67 และนักเรียนมีผลความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.86

ชื่อเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD ที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์
และความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นายปราโมทย์ พูลเกิด

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในก่อนและหลังการทดลอง และ 3) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการ PBL และ STAD จำนวน 8 แผน แบบทดสอบทักษะการคิดวิเคราะห์ชนิดเลือกตอบสถานการณ์จำลอง จำนวน 20 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในโดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubrics รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและสอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) ใช้เวลาในการดำเนินการทดลอง 8 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) สถิติทดสอบค่าที่แบบไม่อิสระ (t-test for Dependent Samples) และสถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One-sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า:

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐานร่วมกับเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
2. ความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05
3. นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์และความสามารถในการเล่นลูกตะกร้อหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ชื่องานวิจัย การพัฒนาการเล่นลูกสองมือล่างกีฬาวอลเลย์บอล
 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6

ชื่อผู้วิจัย นายทัศนัย ฉันทอภิชัย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะด้านร่างกายและทักษะการเล่น โดยใช้การทดสอบทักษะของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวนนักเรียน 34 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เทอม 2 ปีการศึกษา 2568 โดยมีการทดสอบสองครั้งโดยใช้แบบฝึกทักษะและนำคะแนนทั้งก่อนและหลังการโดยใช้แบบฝึกทักษะมาเปรียบเทียบ พบว่านักศึกษามีการพัฒนาที่ดีขึ้นทางด้านทักษะกีฬาวอลเลย์บอล

ชื่อเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เรื่องหมากกรูไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผู้วิจัย นายนิมิตร แก้วสาสุข

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของ
นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่องพื้นฐานการเดินตัวหมากกรูไทย และ ๒) เพื่อศึกษา
พัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๑๐ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๔๐ คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ๑) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการ
เรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน ๑ แผน ๒) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด
เลือกตอบ จำนวน ๒๐ ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มสัมพันธ์กัน (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ๑) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือมี
คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\bar{X}$) = ๑๖.๘๐, S.D. = ๑.๑๕) สูงวก่าก่อนเรียน ($\bar{X}$) = ๑๐.๔๕, S.D. = ๒.๓๔) อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ โดยมีค่าสถิติทดสอบ $t = ๔๒.๓๓$ ๒) พัฒนาการทางการเรียน ข้อมูลเชิง
ประจักษ์แสดงให้เห็นว่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนหลังเรียนลดน้อยลงวก่าก่อนเรียน สะท้อนถึง
ความสามารถในการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกันมากขึ้นภายในชั้นเรียน อันเป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมที่เน้นการ
ช่วยเหลือกันระหว่างผู้เรียน (Peer Tutoring) ทำให้ผู้เรียนกลุ่มอ่อนมีพัฒนาการที่เด่นชัดขึ้น

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความรู้พื้นฐานเรื่อง โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 รายวิชาสุขศึกษา
ผู้วิจัย นางสาวเอื้องพร นิระคม
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความรู้พื้นฐานเรื่องโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาสุขศึกษา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มเป้าหมายเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียน ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน 2 วงรอบ โดยแต่ละวงรอบประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน การปฏิบัติการ การสังเกต และการสะท้อนผล

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนความรู้หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกสามารถพัฒนาความรู้พื้นฐานเรื่องโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ผลการสังเกตพฤติกรรมพบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียน กล้าแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเป็นแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสุขศึกษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนได้

ชื่อเรื่อง การพัฒนาสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
ผู้วิจัย นายทศพล มั่นมานะเสรี
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูง พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม น้ำหนักและส่วนสูงที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 คน และไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 9 คน
2. ผลการเก็บข้อมูลจากแบบสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนพบว่า นักเรียนส่วนมากจะออกกำลังกายเมื่ออยู่โรงเรียน เช่น การวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ เมื่อมีเวลาว่าง การเรียนในช่วงพักพลศึกษา รองลงมาก็มีการออกกำลังกายกับครอบครัวทุกวันหยุด เสาร์ - อาทิตย์
3. การบริโภคของนักเรียนส่วนมากรับประทานอาหารตามหลักธงโภชนาการทุกวัน แต่ก็ยังมีนักเรียนบางส่วนที่ยังรับประทานขนมกรอบและน้ำอัดลมเมื่ออยู่บ้าน

อภิปรายผล

ผลของนักเรียนที่มีสมรรถภาพทางกายด้านน้ำหนักและส่วนสูงเกณฑ์เกินมาตรฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/7 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 30 คน จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เมื่อนักเรียนอยู่โรงเรียนได้มีการออกกำลังกายมากกว่าอยู่ที่บ้าน สำหรับการบริโภคของนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียนได้มีการควบคุมอาหาร เมื่อกลับไปที่บ้านนักเรียนไม่มีการควบคุมอาหาร จึงทำให้นักเรียนบางคนมีน้ำหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน

หัวข้อวิจัย : การต่อยอดทักษะเดิมกับทักษะใหม่เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ทำไหว้ครูมวยไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘
ผู้วิจัย : นางสาวพัชรี ไส้อ่วม
สถานศึกษา : โรงเรียนลาดยาววิทยาคม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ๑) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ จำนวน ๒๘ คน ในการทำกิจกรรมกลุ่มใน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ๒) เพื่อนำผลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาแผนการเรียนการสอน ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ๓) เพื่อเป็นแนวทางส่งเสริมความสามารถต่อการพัฒนาผู้เรียน กระตุ้นการเรียนรู้บนความต่าง สู่การพัฒนาทักษะและการเรียนรู้

ผลการวิจัยพบว่า การต่อยอดทักษะเดิมกับทักษะใหม่เพื่อพัฒนาการจดจำความรู้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖/๖ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ สามารถแก้ไขปัญหา นักเรียนลืมความรู้เดิม ศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีแบ่งเป็นเกณฑ์การประเมิน ๔ ระดับ และสรุปผลประเมินอยู่ในเกณฑ์ ดีมาก ดี ตามลำดับ ดังนี้

มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ดีมาก"	จำนวน	๒๐	คน	คิดเป็นร้อยละ	๗๑
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ดี"	จำนวน	๘	คน	คิดเป็นร้อยละ	๒๙
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "พอใช้"	จำนวน	๐	คน	คิดเป็นร้อยละ	๐
มีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ "ควรปรับปรุง"	จำนวน	๐	คน	คิดเป็นร้อยละ	๐
รวม		๒๘	คน	คิดเป็นร้อยละ	๑๐๐

นางสาวพัชรี ไส้อ่วม
(ผู้วิจัย)

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
การงานอาชีพ

ชื่อเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการประกอบอาหาร รายวิชาอาหาร
และโภชนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 (แผนคหกรรม)
ผู้วิจัย นางบุษยาภรณ์ สิ้นน้ำคำ
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อสำรวจความพึงพอใจในการประกอบอาหารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6
(แผนคหกรรม)

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 (แผนคหกรรม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
จำนวน 20 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7(แผนคหกรรม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2568 จำนวน 20 คน

ผลการวิจัย

พบว่าโดยรวมความพึงพอใจในกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการประกอบอาหารรายวิชาอาหารและ
โภชนาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/6 (แผนคหกรรม) อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.78
และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนในด้านการประกอบอาหาร ลำดับแรกคือ เทคนิค
การทำอาหาร มีค่าเฉลี่ย 4.89 รองลงมาคือ การเตรียมและการวางแผน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไป
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันมีค่าเฉลี่ย 4.83

ชื่อเรื่อง การศึกษาปัญหานักเรียนไม่ส่งงานวิชาการงานอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1
 ปีการศึกษา 2568
ชื่อผู้วิจัย นางสาวปิยะดา แสงมณี
ปีที่ศึกษา 2568

.....

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การศึกษาปัญหานักเรียนไม่ส่งงานวิชาการงานอาชีพ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัญหานักเรียนไม่ส่งงานวิชาการงานอาชีพ ระดับชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียนไม่ส่งงาน มีข้อคำถาม จำนวน 15 ข้อ โดยให้นักเรียนเลือกลำดับสาเหตุของการไม่ส่งงาน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สรุปนำเสนอในรูปแบบของตาราง

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ปีการศึกษา 2568 ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุของการไม่ส่งงานตามลำดับคือ ติดเกมส์ ไม่อยากทำ ไม่ได้นำสมุดมา ติดภาระงานบ้าน ลืมทำ มีการบ้านหลายวิชา จากจำนวนนักเรียน 16 คน ที่เลือกไม่อยากทำจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 100

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โดยการนำ
 ใบลอตเตอรี่เก่ามาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้
ผู้วิจัย นางสาวอนิชา เกษกรณ์
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10
2. เพื่อเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10
โดยการนำใบลอตเตอรี่เก่ามาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้
3. ช่วยลดมลพิษสิ่งแวดล้อมได้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
จำนวน 40 คน
กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568
จำนวน 40 คน

ผลการวิจัย

การศึกษาการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โดยการนำใบ
ลอตเตอรี่เก่ามาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้ สรุปได้ดังนี้

ทักษะกระบวนการทำงานเป็นทีมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โดยการนำใบลอตเตอรี่เก่า
มาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.74 และความพึงพอใจในการทำงานเป็นทีมของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 โดยการนำใบลอตเตอรี่เก่ามาประดิษฐ์เป็นช่อดอกไม้ อยู่ในระดับมากที่สุด
มีค่าเฉลี่ย 4.88 ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องระบบไฟฟ้าแสงสว่าง โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ (Active Learning) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๘
ผู้วิจัย	นายภราดร บัวปอน
ปีที่ศึกษา	๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบไฟฟ้าแสงสว่าง โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP Model สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (๑) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (๒) ศึกษาทักษะปฏิบัติการตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องของระบบไฟฟ้าแสงสว่าง (๓) ศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน และ (๔) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP Model

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๖ จำนวน ๒๐ คน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP Model จำนวน ๑ แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะปฏิบัติ แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และแบบสอบถามความพึงพอใจ การดำเนินการทดลองใช้เวลา ๒ สัปดาห์ รวม ๘ ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ผู้เรียนมีทักษะปฏิบัติการตรวจสอบระบบไฟฟ้าแสงสว่างอยู่ในระดับดีถึงดีมาก มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก และมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP Model อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยสะท้อนว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MIAP Model เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะปฏิบัติ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในรายวิชางานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า

คำสำคัญ: การวิจัยในชั้นเรียน, MIAP Model, ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง, งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชื่อเรื่อง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน ในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2
รหัสวิชา ง20222 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัย นายวุฒิชัย สุวรรณรินทร์

ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัย 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 รหัสวิชา ง20222 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน ในรายวิชา การบัญชีเบื้องต้น 2 รหัสวิชา ง20222 กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 15 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้วิจัย ได้แก่ 1) ระบบจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัสวิชา ง20222 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัสวิชา ง20222 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 รหัสวิชา ง20222 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน มีค่าคะแนนผ่านเกณฑ์ประเมินทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ร้อยละของคะแนนที่เฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น 55.95
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการบัญชีครัวเรือน ในรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57, S.D. = 0.55)

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาเอกสารประกอบการสอนออนไลน์งานเขียนแบบเบื้องต้นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจการใช้เครื่องมือเขียนแบบที่ถูกต้องและแม่นยำมากขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้ออยู่ในระดับมากทุกข้อดังนี้ความสนใจการใช้เครื่องมือเขียนแบบ โดยสรุปจากการสังเกตและทดสอบการใช้เครื่องมือเขียนแบบ เพื่อสร้างพฤติกรรมของผู้เรียนให้มีความกระตือรือร้นและมีความเอาใจใส่ต่อการเรียน ครูผู้สอนต้องสร้างจิตสำนึกให้กับผู้เรียนอยู่เสมอ ตลอดจนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อมิให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีความสนใจมากขึ้นโดยเฉพาะการสอนออนไลน์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยระบบใบงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นอีกหนึ่งวิธีการสอนมีส่วนสำคัญในการปรับพฤติกรรมของผู้เรียนให้เกิดความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาการงานอาชีพ6 เรื่อง การขยายพันธุ์พืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สื่อประกอบการเรียน
ผู้วิจัย	นายปรีชานันท์ ด้านตระกูลหิรัญ
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขยายพันธุ์พืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประกอบการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครสวรรค์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) สื่อประกอบการเรียน เรื่อง การขยายพันธุ์พืช จำนวน 4 ชุด 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผน และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขยายพันธุ์พืช เป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งมีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.38-0.76 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20-0.38 และมีค่าความเชื่อมั่น (KR-20) เท่ากับ 0.82 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การขยายพันธุ์พืช ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประกอบการเรียน ($\bar{X}$ = 16.73, S.D. = 1.85) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 9.51, S.D. = 2.34) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการบัดกรี โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)
 ที่เน้นทักษะการปฏิบัติในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์ D.I.Y. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
 ๔/๖

ผู้วิจัย นางชุติกาญจน์ เกษมวัฒนา

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียน มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตและการอาชีพมาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ที่เน้นทักษะในการปฏิบัติ เรื่อง การพัฒนาทักษะการบัดกรี โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นทักษะการปฏิบัติในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์ D.I.Y. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๖ พร้อมทั้งข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการเรียนการสอนรายวิชางานติดตั้งจานดาวเทียม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในรายวิชางานติดตั้งจานดาวเทียมต่อไป โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๖ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ยังไม่เคยเรียน เรื่อง การบัดกรีมาก่อน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน ๒๐ คน โดยมีผลจากการวิจัยดังนี้

การพัฒนาทักษะการบัดกรี โดยการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning) ที่เน้นทักษะการปฏิบัติในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์ D.I.Y. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔/๖ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน ๒๐ คน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ = ๑๙) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = ๐.๗๙๕) อยู่ในระดับลักษณะการบัดกรีที่เหมาะสมมากที่สุด นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการบัดกรีขึ้นในแต่ละครั้ง จนสามารถทำชิ้นงานได้อย่างสำเร็จ

เรื่อง การพัฒนาทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้การปฏิบัติจริงของนักเรียน
รายวิชาการงานอาชีพ๔ เรื่องการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ (ง ๒๒๑๐๒) ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘

ผู้ศึกษา นายสมโภชน์ แก้วเทียน

ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร โดยใช้การปฏิบัติจริงของนักเรียนรายวิชาการงานอาชีพ๔ เรื่องการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ (ง ๒๒๑๐๒) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ การจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือกระทำนั้น สิ่งที่เป็นปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ที่บังเกิด ผลได้ตามความคาดหวังของหลัก สูตรการศึกษาปฐมวัยคือ เด็กเป็นผู้มีการพัฒนาคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญานั้น ครูจะต้องสนใจธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน และลักษณะของกิจกรรมซึ่งควรสอดคล้องกัน และพร้อมที่จะส่งเสริมให้เด็กได้ลงมือกระทำ เช่น การ เรียนรู้ของเด็กปฐมวัยจะเรียนรู้จากรูปธรรมไปสู่นามธรรม ดังนั้น ครูควรจัดกิจกรรมที่มีสื่อวัตถุให้ผู้เรียน ได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายๆส่วน ได้เล่น ทดลอง บทบาทสมมติ เพลง เกม งานศิลปะ เป็นต้น

นักเรียนรายวิชาการงานอาชีพ๔ เรื่องการปลูกผักไฮโดรโปนิกส์ (ง ๒๒๑๐๒) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ที่มีผลการประเมินทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรค่อนข้างน้อย อยู่ในระดับต้องปรับปรุงแก้ไขอย่าง เร่งด่วนจำนวน ๔๐ คน พบว่านักเรียนมีผลการพัฒนาทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร หลังการพัฒนา (ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๘๖.๕) สูงกว่าก่อนการพัฒนา(ค่าเฉลี่ยร้อยละ ๔๗.๕) และ มีผลการพัฒนาทักษะการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนา และมีค่าเฉลี่ยร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ ๓๙.๐๐ ตามลำดับ

ชื่อเรื่อง การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้ประกอบการ
 ชนมไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผู้วิจัย นางสาวศิริวรรณ วชรพันธ์

ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการทำชนมไทยของนักเรียนให้ได้มาตรฐานและมีความคิดสร้างสรรค์ 2) เสริมสร้างทักษะการเป็นผู้ประกอบการตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และ 3) ศึกษาเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระด้านการขายชนมไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงานกลุ่ม แบบประเมินทักษะการเป็นผู้ประกอบการ และแบบวัดเจตคติต่อการประกอบอาชีพอิสระ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติงานกลุ่มนักเรียนทั้ง 4 กลุ่ม มีทักษะการปฏิบัติงานวิชาชีพชนมไทยในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก (22.25 จาก 24 คะแนน) โดยสามารถสร้างสรรค์เมนูชนมไทยที่มีมาตรฐานและมีนวัตกรรม ทักษะการเป็นผู้ประกอบการ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก นักเรียนมีทักษะการเป็นผู้ประกอบการในภาพรวมอยู่ในระดับดี (3.42 จาก 4 คะแนน) โดยด้านที่โดดเด่นที่สุดคือ ความมุ่งมั่นและการแก้ปัญหา (3.61) และการสื่อสารและการตลาด (3.58) ส่วนคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เจตคติต่อการประกอบอาชีพนักเรียนมีเจตคติเชิงบวกต่อการประกอบอาชีพอิสระในระดับมาก (4.03) โดยมีความภาคภูมิใจในการอนุรักษ์วัฒนธรรมชนมไทยสูงสุด (4.60)

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวคิด Effectuation ช่วยให้นักเรียนพัฒนาทั้งทักษะวิชาชีพและกระบวนการคิดแบบผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning), ทักษะผู้ประกอบการ, ชนมไทย, การวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาทักษะการตีไข่และน้ำตาลด้วยเครื่องมือถือเพื่อทำเค้กชิฟพอน ของนักเรียนชั้น ม.4/6 รายวิชาขนมอบ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน
ผู้วิจัย	นางอุทัยวรรณ ภูประดิษฐ์
ปีที่ศึกษา	2568

บทคัดย่อ

วิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะการตีไข่และน้ำตาลด้วยเครื่องมือถือเพื่อทำเค้กชิฟพอน ของนักเรียนชั้น ม.4/6 รายวิชาขนมอบ โดยใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลการศึกษา พบว่า การลงมือปฏิบัติงาน ที่นักเรียนได้ฝึกทักษะในการทำงาน นักเรียนทราบขั้นตอนการทำงาน การแก้ไขปัญหาขณะทำงาน การคิดที่สร้างสรรค์ การใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและปลอดภัย และสามารถสร้างผลงานได้ผ่านเกณฑ์การประเมินผลงาน นักเรียนมุ่งมั่นตั้งใจในการทำงาน โดยใช้การสื่อสารกับเพื่อนในกลุ่ม ร่วมมือกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นขณะปฏิบัติงาน และให้ความร่วมมือกันระหว่างเพื่อนในกลุ่มจนงานประสบความสำเร็จ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเองเมื่อผลงานสำเร็จ

ผลการประเมิน ดังต่อไปนี้

สรุปตามเกณฑ์แบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน

1. นักเรียนที่ได้ระดับคุณภาพดีเยี่ยม จำนวน 11 คน
2. นักเรียนที่ได้ระดับคุณภาพดี จำนวน 6 คน
3. นักเรียนที่ได้ระดับคุณภาพพอใช้ จำนวน - คน
4. นักเรียนที่ได้ระดับคุณภาพควรปรับปรุง จำนวน - คน

ชื่อเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะทางการเรียน รายวิชา งานเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยใช้
ชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7
ผู้วิจัย นางสาวระวีพรนิษฐ์ สนิทพ่วง
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการแก้ปัญหาการขาดทักษะทางการเรียน รายวิชางานเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยใช้ชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยใช้แบบทดสอบทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ว่ามีค่าเป็นไปตามที่ตั้งไว้ในสมมติฐานหรือไม่ โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้จะเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/7 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ที่ยังไม่เคยเรียน เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 19 คน โดยมีผลจากการวิจัยดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า โดยการวิเคราะห์ผลการทดสอบก่อนเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้า มาเปรียบเทียบหาความแตกต่าง พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนก่อนเรียน (Pre-test) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และ หลังเรียน (Post-test) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.58 เมื่อนำไปเปรียบเทียบโดยใช้สถิติ t-test พบว่าค่าทดลองที่คำนวณได้เท่ากับ 10.99 แสดงว่าชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า เรื่อง การเชื่อมไฟฟ้าที่สร้างขึ้นสามารถทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำสำคัญ : บทเรียนด้วยชุดฝึกทักษะปฏิบัติการเชื่อมไฟฟ้า, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทคัดย่อ
กลุ่มสาระการเรียนรู้
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

ชื่อวิจัย: การศึกษาความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์
ผู้วิจัย นางสาวอรุณีย์ พิทักษ์
ปีการศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้น มัธยมศึกษา ปีที่ ๕ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๘ จำนวน ๒๐๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสำรวจความต้องการบริการแนะแนวของโรงเรียนลาดยาววิทยาคม ๓๗ ข้อเป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า (Rating Scale) ๕ ระดับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ย (X) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ ๑. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีความต้องการบริการแนะแนวโดยรวมอยู่ในระดับสูงเมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ แล้วเรียงลำดับจากมากไปหา น้อย ได้แก่ ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล ด้านบริการให้คำปรึกษา ด้านบริการติดตามผล ด้านบริการสนเทศ และ ด้านบริการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ๒. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ มีความต้องการบริการแนะแนวเมื่อ พิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับตาม ด้านดังต่อไปนี้ ๑. ด้านบริการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนมีความต้องการ บริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อยกเว้น ข้อ ๑ คือ ต้องการให้มีการออกเยี่ยมบ้านเก็บข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน และครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ๒. ด้านบริการสนเทศ นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูง ทุกข้อยกเว้นข้อ ๑๐ คือ ต้องการให้โรงเรียนมีการจัดปฐมนิเทศเพื่อให้นักเรียน / ผู้ปกครองรับรู้เรื่องต่างๆ ภายใน โรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ๓. ด้านบริการให้คำปรึกษานักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูง ทุกข้อ ๔. ด้านบริการจัดวางตัวบุคคล นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ ๕. ด้านบริการ ติดตามผล นักเรียนมีความต้องการบริการแนะแนวอยู่ในระดับสูงทุกข้อ

ชื่อเรื่อง การสำรวจเจตคติที่มีต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม
จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นายไพรพงศ์ ฤทธิพนา

ปีที่ศึกษา 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการสำรวจเจตคติที่มีต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจเจตคติต่อที่มีวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อรวบรวมข้อมูลสำหรับการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาแนะแนว ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยของแบบสำรวจทั้งหมด 10 ข้อ เกี่ยวกับวิชาแนะแนวมีค่าเท่ากับ 3.78 ซึ่งแปลความได้ว่านักเรียนมีเจตคติต่อวิชาแนะแนวในระดับปานกลาง .แสดงให้เห็นว่าวิชาแนะแนวมีความสำคัญต่อการเรียนของนักเรียน ระดับเจตคติที่ดี ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแต่ละข้อคำถามทั้งประเภททางบวกและประเภททางลบ พบว่าอาจมี ผลมาจากการที่นักเรียนส่วนใหญ่เกิดความสับสนกับข้อคำถามที่เป็นข้อคำถามประเภททางลบ

ชื่อเรื่อง การสำรวจเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10
ผู้วิจัย นางสาวชาลิสา ขาวสะอาด
ปีที่ศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยในชั้นเรียนครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับเจตคติต่อวิชาแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 และใช้ผลการสำรวจเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมแนะแนว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/10 จำนวน 40 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเจตคติต่อวิชาแนะแนวแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาแนะแนวโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 4.00) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ วิชาแนะแนวมีประโยชน์ต่อชีวิต และวิชาแนะแนวช่วยในการวางแผนอนาคต แสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นความสำคัญและคุณค่าของวิชาแนะแนวในชีวิตประจำวัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและพัฒนากิจกรรมแนะแนวให้มีความน่าสนใจเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน และส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาแนะแนวมากยิ่งขึ้นในอนาคต

ชื่อเรื่อง เรื่องการส่งเสริมความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จังหวัดนครสวรรค์

ผู้วิจัย นางสาววิไลพร วงษ์มี

ปีที่ศึกษา ๒๕๖๘

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพของนักเรียน รวมถึงแนวทางในการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาทักษะดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนลาดยาววิทยาคม จำนวน ๔๐ คน ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๘๗

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ผลการวิจัยพบว่า

๑. ด้านความรู้เกี่ยวกับการวางแผนเลือกอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๒๓ อยู่ในระดับมาก
๒. ด้านทักษะการวางแผนเลือกอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๑๕ อยู่ในระดับมาก
๓. ภาพรวมทั้งสองด้านมีค่าเฉลี่ยรวม ๔.๑๙ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ มีความรู้และทักษะการวางแผนเลือกอาชีพอยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมแนะแนวอาชีพของโรงเรียนมีประสิทธิภาพในระดับหนึ่ง อย่างไรก็ตาม ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกอาชีพมากขึ้น และสามารถปรับแผนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้

